

al bon nom i al crèdit de la professió a què pertanyen i amants tan sols a llur benefici personal, no tenen altra mira que guanyar diners, sigui com vulgui, i això és el que el SINDICAT ha de combatre sens treva ni descans. Hem de fer que un metge pugui sempre anar amb el cap molt alt, perquè no és just que els pecats i banderies d'uns, pres els hagi d'imputar ningú a tota una classe que es forma un culte del compliment del seu deure. I si nosaltres som els primers que posem a ratlla a tots els que trafiquen amb la medicina, llavors la societat ens mirarà amb respecte i veurà en la nostra professió ço que en realitat hi ha, un vertader sacerdoti, que s'exerceix a consciència en profit de tots els nostres germans. Si ho fem així, qui podrà en totes les professions, que miren el benestar de l'home en aquesta vida, aventallar a la nostra professió? I una tal obra de moralització, com la podriem fer, si no ens congreguéssim en aquesta agrupació, que anomenem SINDICAT? En la rectitud del nostre procedir hem de trobar la força, que ens valdrà el respecte de totes les altres classes socials. I fins els forans, al veure que el nostre SINDICAT, més que en sos nombrosos elements, fia el seu poder a la moral de la classe i a la dignificació de tots els seus membres, el mirarà amb simpatia i el farà objecte de ses més delicades preferències.

En els temps corrents no basta que un individu o una classe valguin; no n'hi ha prou que cada hu de nosaltres tingui ple convenciment que la medicina, que dóna a l'home el bé més preuast que hi ha sobre la terra, sinó que és precís que amb la nostra actuació ens ho fem reconèixer per tothom. La nostra missió de conservar la salut perduda, ens porta a ésser els capdavanters de totes les professions humanes; cal doncs que aquesta prerrogativa ens la fem valer, i això és el que ens proposem assolir amb el SINDICAT DE METGES.

Una de les coses que més envileixen la nostra carrera fora de les capitals, és el caciquisme. Causa veritable indignació veure en moltes poblacions al metge, persona ben forsuda de coneixements científics i ben sadollada de mèrits professionals, que, si vol sostenir-se en aquell poble, on es guanya prou fadigosa-ment la vida, ha de fer acatament a un a qui les exigències de la política han fet amo i senyor d'una comarca. No és lícit al metge sostrature's a la influència d'aquell personatge polític; ha de votar, àdhuc contra les seves conviccions, quan el cacic li ordena, i, en algunes ocasions, fins ve obligat a convertir-se en agent electoral, si la política de la localitat així li imposa. I és possible obtenir la dignificació de la classe, si no ens proposem acabar amb totes aquestes baixeses? I això com ho acabarem, si no constituïm un nucli ben fornit, que ampari al metge en l'exercici de la seva professió i li dongui la força que avui li ofereix el caciquisme a canvi de la seva dignitat professional? Sols un SINDICAT com el que tenim, pot donar al metge la independència que necessita per a exercir amb dignitat la seva carrera, i llavors, quan els pobles vegin que el

metge no és el lacai del cacic, s'acostumaran a veure en ell el missatger que envia el cel per a repartir als homes els dons més prehuats i els més venturosos fruits de la felicitat humana. El metge, que gasta totes ses energies en bé dels pobles, prevenint les malalties per mitjà de la higiene i curant-los amb l'auxili de la medicina, té dret a un tractament d'honorabilitat en tots els llocs on exerceixi la seva professió, i, si fins al present no ha sigut tractat com es mereix, és degut a l'aïllament en què se l'ha deixat, per això convé treballar ara per al seu enalliment, que serà la dignificació de tota la classe mèdica; per això convé, doncs, enrobustir el SINDICAT DE METGES.

Jo vos asseguro, companys, que si tots miréssim amb ver afecte l'engrandiment del nostre SINDICAT, complint fidelment les seves paternals exhortacions, ben prompte no serien pas possibles atropells, de tots prou conegus i fundament repudiats.

La gran família mèdica, que en totes les èpoques s'ha distingit pel seu sacrifici en bé de la societat, mai no ha estat corresposta degudament per aquésta. Causes? El seu viure aïllat, el rezel amb què acostumem a mirar-nos els uns als altres i el desefecte regnant entre tots, fa que es vulnerin els nostres interessos, essent, potser, inconscientment, la joguina de gran part de la massa social, atropellant-nos els de dalt, explotant-nos els d'enmig i desacreditant-nos els de baix.

Companys: Sindiquem-nos tots! ajuntem sota aquesta sagrada unió totes les nostres energies i a la vegada que dignificarem la classe, la posarem a cobert de totes les concupiscències, llegant als nostres fills una gran obra de redempció que ha de reportar-lis fruits ben preuats.

JOAN FERRER I PRAT

De re mutualista

Siguem previsors.—Tinguem disciplina

IV

La màxima economia de cada mutualista, està en raó directa de l'acumulació de Capital en el Fons Mixte.

És obligació sagrada i ineludible de tot metge mutualista, procurar incessablement el màxim augment del Capital del Fons Mixte,

Havia pensat terminar el meu apostolat, posant punt final a la llista de recursos extraordinaris que vinc proposant en els números 14-15, 18 i 19 d'aquest BUTLLETÍ, i molt còmode em seria deixar-ne embotellats en el tinter altres que pessigollegen per a sortir. Mes, perquè no resulti truncat el meu treball, i per ésser, ells, importantíssims elements rentífics, prosseguiré la tasca d'enumerar-los, fent via envers el meu ideal de conse-